

Οι μήνες του χρόνου

Για τους μήνες

Από την τσέπη της γιαγιάς, κύλησε ένα κουβάρι και πήγε και συνάντησε ένα μαργαριτάρι. Και κείνο έλαμψε μεμιάς, πριν το προϋπαντήσω κι αμέσως λόγια μου δώσε, να σας εξιστορήσω. Θέλει το χρόνο να σας πω, τα δώδεκα παιδιά του, που όλα τ' αγαπά πολύ, μέσα από την καρδιά του. Πάμε λοιπόν ν' αρχίσουμε όσο κυλούν οι δείκτες και φέρνουν μες στα μάτια μας τις μέρες και τις νύκτες.

Ο ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ είμαι εγώ, μα οι πιο πολλοί οι φίλοι Γενάρη με φωνάζουνε κι έτσι μου έχει μείνει. Μέρες 31 μετρώ, τις πιο πολλές χιονίζω, αφού το καταχείμωνο συνήθως συμβολίζω. Έχω και μέρες όμορφες, χωρίς βροχές κι ανέμους χωρίς θαλασσοταραχές, καιρούς αγριεμένους. Είναι οι αλκυονίδες μου που ζεστασιά σκορπίζουν που ηρεμούν τις θάλασσες κι οι παγετοί ραγίζουν. Αν κι είμαι μήνας τσουχτερός, στο κρύο, στο βοριαδάκι, χαρίζω πότισμα στη γη με άφθονο νεράκι.

Εγώ είμαι ο ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, κουτσός απ' το να πόδι αφού στις μέρες με περνούν οι μήνες οι άλλοι όλοι. Δε με πειράζει όμως αυτό, το έχω συνηθίσει, αφού και όλοι γύρω μου πια μ' έχουν αγαπήσει. Κι αυτή η αγάπη η πολλή πως και να μη συμβαίνει μιας και στις 14 γλεντούν οι ερωτευμένοι. Έτσι οι αγκαλιές και τα φιλιά και τα δωράκια όλα, αλλάζουν και γλυκαίνουνε το κρύο του χειμώνα. Μα και το Τριώδιο συχνά, μέσα στο μήνα μπαίνει και σουλατσάρουν τρέχοντας πολλοί μασκαρεμένοι. Κι έτσι χορεύουν ξέφρενα μέσα στο καρναβάλι με σερπαντίνες, κομφετί, μικροί μα και μεγάλοι.

Και τώρα ο τρίτος στη σειρά ο ΜΑΡΤΙΟΣ θα μιλήσει κι έχει κι αυτός πολλά να πει, να αποκαλύψει. Συνήθως μες στις μέρες μου η Καθαρά Δευτέρα,

λαγάνα φέρνει, ταραμά και τρώνε όλη μέρα.
Κι αρχίζει η Σαρακοστή και κάνουμε νηστεία,
για Πάσχα ετοιμαζόμαστε εμείς κι η εκκλησία.
Πριν έρθουν όμως όλα αυτά, θα παρελάσει η χώρα,
στην εθνική επέτειο, ψηλά οι σημαίες τώρα.
Κι αν θεωρούμαι απ' όλους την άνοιξη πως φέρνω,
δε θα σας κάνω τη χαρά, δε θα τα καταφέρω.
Αφού όπως λέει ο λαός, ο Μάρτης είναι γδάρτης,
έχει βροχές και κεραυνούς, είναι παλουκοκαύτης.
Και μην ξεχάσω να σας πω καθώς τελειώνω τώρα,
την τελευταία Κυριακή πάντα αλλάζω ώρα.

Σαν μήνας τώρα σοβαρός, θα σας προϋπαντήσω,
και σαν ΑΠΡΙΛΗΣ στη σειρά για μένα θα μιλήσω.
Στις μέρες μέσα τις πολλές κρύβεται μια βδομάδα,
που είναι αγία κι ιερή, η Μεγαλοβδομάδα.
Μετά τα πάθη του Χριστού η Ανάσταση θα έρθει,
το Πάσχα θα γιορτάσουμε με ομορφιά και κέφι.
Και τα σχολειά θα κλείσουνε για 15 μέρες,
θα μεταφέρουν τα παιδιά στα σπίτια τους τις τρέλες.
Και ο καιρός λίγο γλυκός θ' αρχίσει τώρα να' ναι,
το κρύο, η βαρυχειμωνιά στο σπίτι τους θα πάνε.
Εκεί θα πάω τώρα κι εγώ για όσο μου μένει χρόνο,
στον μήνα τον επόμενο πρέπει να δώσω χώρο.

Καμαρωτός πως περπατά ο πέμπτος μήνας τώρα,
Και φέρνει στις αποσκευές λουλούδια κι όχι μπόρα.
Γιατί ο Μάιος παιδιά είναι λουλουδιασμένος
σαν περιβόλι χαρωπό, χαρούμενα ανθισμένος.
Στην πρώτη πρώτη μέρα του, χίλια στεφάνια πλέκει
γαρίφαλα, τριαντάφυλλα, με τα κρινάκια μπλέκει.
Και φτιάχνει μαγιοστέφανο, που ολάνθιστο μυρίζει
και σαν μπαξές τις πόρτες μας απ' έξω τις στολίζει.
Στο τέλος πια της άνοιξης, δειλά δειλά προβάλλει,
το καλοκαίρι σύντομα, εμφάνιση θα κάνει.

Και πρώτος ο ΙΟΥΝΙΟΣ μέσα στο θέρος βγαίνει,
Φυλάει τα μακρυμάνικα, τα γκρίζα νέφη παίρνει.
Οι μαθητές γιορτάζουνε το τέλος του σχολείου
παίρνουν απολυτήρια στα μέσα Ιουνίου.
Και οργανώνουμε γιορτές, ποιήματα, τραγούδια,
χορούς, κατασκευές, και σκετσ και χίλια δυο καλούδια.

Οι θάλασσες σιγά σιγά γεμίζουμε μπρατσάκια,
μαγιό, βατραχοπέδιλα, ομπρέλες, κουβαδάκια.
Τρέχουν στην κατασκήνωση, βόλτες μες στα σοκάκια,
Κάθονται έξω μέχρι αργά μεγάλοι και παιδάκια.

Μες στο κατακαλόκαιρο ο ΙΟΥΛΗΣ ξεπροβάλλει
ο ήλιος με τη ζέστη του χρυσή στολή έχει βάλει.
Συνήθως παίρνουν άδεια μαμάδες και μπαμπάδες
και λείπουν για διακοπές ολόκληρες βδομάδες.
Ζέστη, γλυκιά καλοκαιριά, και τα τζιτζίκια ακόμα,
σπουδαίοι τραγουδοποιοί τα τραγουδάνε όλα.
Και στο τραπέζι του σπιτιού θα παρελάσει ακόμη,
φράουλα, τα κεράσια μας και το γλυκό πεπόνι.
Γιαρμάδες και ροδάκινα, όμορφα καρπουζάκια
κι απ' την κατάψυξη θα βγουν τα παγωτά χωνάκια.

Θα μείνει ακόμα η νοστιμιά μην κάνετε ούτε βήμα,
αφού όλα αυτά θα τα 'χουμε και για τον άλλο μήνα.
Και βέβαια καταλάβετε πως ήρθε στο λεπτό
ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ που ακολουθεί με νούμερο οκτώ.
Που τα σταφύλια τα φιλά και τα τσαμπιά ένα ένα,
κι εκείνα κοκκινίζουνε σαν είναι φιλημένα.
Μεγάλη που έρχεται γιορτή, είναι της Παναγίας
η Κοίμηση γιορτάζεται και είναι μέρα αργίας.
Ακόμα υπάρχουν διακοπές, κι αφήνουμε τις πόλεις
κι η θάλασσα στέλνει φιλιά της πρύμνης και της πλώρης.
Γιατί τα μελτεμάκια της που έρχονται δειλά
κουνάνε βάρκες, ναυτικούς, ταράζουν τα νερά.

Και ένατος καμαρωτός ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ είναι τώρα
που φέρνει μες στα δώρα του την πρώτη πρώτη μπόρα.
Αφήνουμε τα ανοικτά, κοντά παντελονάκια,
τις θάλασσες και τα μαγιό και τα κοντά σορτσάκια.
Αχ ο καιρός πως χάλασε και κρύωσε λιγάκι
και για να βγω περίπατο θα βάλω ζακετάκι.
Τα δέντρα έμειναν γυμνά, τα φύλλά πέσαν χάμω,
τα κύματα σιγά σιγά γλυκοφιλούν την άμμο.
Τα μαθητούδια έρχονται με σάκες και βιβλία,
καθώς αρχίζει νέα χρονιά να κάτσουν στα θρανία.
Τετράδια, γομολάστιχες, μολύβια, χρώματά τους
κι αναστενάζουν τα παιδιά μ' αυτά τα βάσανά τους.

Κι έτσι μες στο Φθινόπωρο ο ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ θα 'ρθει τώρα που έχει το δέκα στη σειρά και φέρνει κι άλλη μπόρα. Μαθήματα καλά κρατούν, οι μαθητές διαβάζουν, και στα ρολόγια ολονών οι ώρες πάλι αλλάζουν. Κι έχουμε και παρέλαση με τόση περηφάνεια για τ' όχι που είπε δυνατά στους Ιταλούς η Ελλάδα. Τώρα νυχτώνει από νωρίς, πως μίκρυναν οι μέρες και μόλις πέφτει σούρουπο σκορπάνε κι οι παρέες. Μικροί μεγάλοι βιαστικοί τρέχουν εδώ και κει γιατί η ψιχάλα η χοντρή δε θέλουν να τους βρει.

Και ο ΝΟΕΜΒΡΗΣ που 'ρχεται κι αυτός βροχούλα φέρνει τον ήλιο και τη ζεστασιά δεν πολυκαταφέρει. Τώρα ειν' που το φθινόπωρο στο τέλος πλησιάζει κι η εποχή που ακολουθεί θα έλεγα πως μοιάζει. Γιατί και το φθινόπωρο, μας ντύνει στα παλτά μας Μα κι ο χειμώνας που έρχεται μες στα χοντρόρουχά μας. Έχει αγριέψει ο καιρός και πια δε βγάζεις άκρη σκοτεινίασαν τα σύννεφα κι ειν' έτοιμα για δάκρυ. Ομπρέλες παίρνουμε μαζί τώρα όπου και να πάμε και σκούφους, γάντια και κασκόλ όλοι σχεδόν φοράνε.

Και τώρα φτάνει η σειρά, μήνας αγαπημένος, αυτός είναι ο ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, όμορφα στολισμένος. Μπορεί να ' ναι καταχείμωνο, να βρέχει, να χιονίζει μα το μελομακάρονο τόσο γλυκό μυρίζει. Στολίζουμε τα σπίτια μας, τα δέντρα, τα καράβια και τα φωτάκια αφήνουμε να λάμπουν μες στα βράδια. Και μας γλυκαίνουν τη ζωή γλυκιά και κουραμπιέδες και γαλοπούλες γεμιστές με χίλιους δυο μεζέδες. Τη γέννηση έτσι του Χριστού γιορτάζει η Οικουμένη η αγάπη και η ζεστασιά μες στην καρδιά μας μπαίνει. Την τελευταία μέρα του που μένει για να φύγει κρυφοκοιτάζουν μήπως δουν τον Άγιο Βασίλη. Που νυχτοπερπατά σιγά, κανέναν μην ξυπνήσει, και δώρα σ' όλα τα παιδιά φροντίζει να αφήσει. Έτσι ο χρόνος ο παλιός φεύγει με μπαστούνάκι, όμως τον διαδέχεται ένα μικρό μωράκι. Ένας χρυσός και λαμπερός καινούριος τώρα χρόνος που όλοι εύχονται μαζί μακριά του να ' ναι ο πόνος. Όπως θα καταλάβετε ειν' μήνας λατρεμένος κι από μεγάλους και μικρούς ο πιο αγαπημένος.

Γιατί είναι με ζαχαρωτά η βάση του φτιαγμένη
Και με αστέρια τ' ουρανού χιλιοπασπαλισμένη.

Οι μήνες είναι οι δώδεκα, κάπου εδώ τελειώνουν,
άλλοι απ' αυτούς ζεσταίνονται, άλλοι απ' αυτούς
παγώνουν.

Μα είναι όλοι τους παιδιά του χρόνου που περνάει
κι όλους μεγάλους και μικρούς θαρρώ πως μας γερνάει.
Κι οι μήνες όμως σαν παιδιά τρέχουνε και δε φτάνουν
γι αυτό και εγώ τους ζήτησα μια χάρη να μου κάνουν.
Να ξεγελάσουν τις χρονιές, να σπάσουν τα ρολόγια,
να βάλουν καλικάντζαρους να μπερδευτούν τα χρόνια.
Κι όλοι να μείνουμε παιδιά στα πάρκα, στις τραμπάλες,
στα ζόρικα να τρέχουμε στις κούνιες, στις αλάνες.
Να μην ασπρίσουν της γιαγιάς τα όμορφα μαλλάκια,
κι όλοι οι παπούληδες μεμιάς ν' αφήσουν μαστουνάκια.
Οι μήνες μου υποσχέθηκαν να φτιάξουν τ' όνειρά μας,
να στάξουν ζαχαρόνερο, στα βάθη της καρδιάς μας.
Κι έτσι το όνειρο θα βγει, δε θα 'ναι οφθαλμαπάτη
κι οι μήνες θα μας κλείνουνε με νόημα το μάτι.

